

INTER NOS

LIST UČENIKA GIMNAZIJE A. G. MATOŠA BROJ 15, 2026

Sadržaj

Novi zvuk na gimnazijskim hodnicima.....	4
Konačno i profesori došli na red.....	5
Oduvijek sam volio prirodoslovne predmete, a zadnjih nekoliko godina srednje škole iznimno sam uživao učiti biologiju i kemiju.....	6
3/5 Felixa odnijelo glavnu nagradu.....	9
Top tema: rasprava o ravnopravnosti žena.....	10
Predavanja uživo: od biologije do povijesti	10
Uz osmijehe i povik „Mama, budi zdrava!“	11
Čak 19 učenika sa stopostotnim učinkom!.....	11
Nekada se čitalo puno više!.....	12
Potresna ispovijest hrvatskog branitelja.....	13
Božićna zvona u holu Gimnazije.....	14
Škola pretvorena u živući muzej, laboratorij i galeriju.....	15
Preko lovinke Morane do 21.500 eura!.....	16
Za prvi puta petnaesto mjesto nije loše.....	18
72 sata bez kompromisa.....	19
Sportom se gradi emocionalna stabilnost i vještina nošenja sa stresom!.....	22
MI GENERACIJA Z - DRUGAČIJI, ALI NE LOŠIJI.....	24
Kako učimo, a kako su učili naši roditelji?.....	25
Dives – san pretvoren u stvarnost.....	26
Kako društvene mreže utječu na naš život	28
Mladi koji već rade, treniraju, stvaraju.....	29
Glazba, stil, slang naše generacije.....	30
Mitovi o Gen Z i istina.....	32
Biti osmi na državnom natjecanju veliki je uspjeh	33
Život između znanosti i kazališne umjetnosti.....	34
MATURANTI.....	38

ZAPRATITE NAŠE DRUŠTVENE MREŽE I BUDITE DIO ŠKOLSKIH PRIČA!

Gimnazija A. G. Matoša,
Đakovo

gimnazija_agm_dj

gimnazijadjakovo

Uvodnik

Dragi čitatelji, predstavljamo vam 15. broj školskog lista Inter nos. Ove godine naš časopis ima manje stranica nego prošli, no to ne znači da naši novinari nisu uložili veliku količinu truda u njega. Ove godine, kao što ste mogli vidjeti na početku, osnovali smo naš školski radio AGM DioRa koji je zadobio pozitivne reakcije učenika i učitelja. Svakog petka pod velikim odmorom! No, mi nismo stali i naravno da nismo zanemarili naš Inter nos. Za njega smo pripremili nešto novo i zanimljivo, a to je tema broja. Ovogodišnja tema broja je Mi Generacija Z – drugačiji, ali ne lošiji. Potrudili smo se našim člancima tu rubriku učiniti još zanimljivijom i pisali o jako impresivnim i mladima vrlo bliskim stvarima, tako da obavezno prolistajte središnje stranice lista na kojima se oni nalaze. Osim toga i ove godine pratila su nas školska događanja o kojima pišemo svake godine. Moramo se pohvaliti da je naš prošli broj iznimno pohvaljen od strane županijskog povjerenstva smotre Lidrano te su nas predložili za državnu smotru, ali poziv se nije ostvario, no to nas nije spriječilo da ove godine budemo još bolji. A sada kad ste već stigli do kraja mog kratkog uvodnika, ostavljam vam da počete u istraživanje našeg novog broja i pronađete sebe na nekim stranicama i uljepšate si dan. Uživajte u čitanju!

Urednica: Begzada Medžiković

Impresum

**INTER NOS – LIST UČENIKA GIMNAZIJE A. G. MATOŠA BROJ 15
VELJAČA 2026.**

NAKLADNIK: Gimnazija A. G. Matoša,
Vijenac kardinala A. Stepinca 11, 31400 Đakovo
ZA NAKLADNIKA I ODGOVORNI UREDNIK:

Zlatko Mrkić, prof., ravnatelj

GLAVNA UREDNICA: Begzada Medžiković, 3. c

ZAMJENICA GLAVNE UREDNICE: Lorena Ljepotić, 3. b

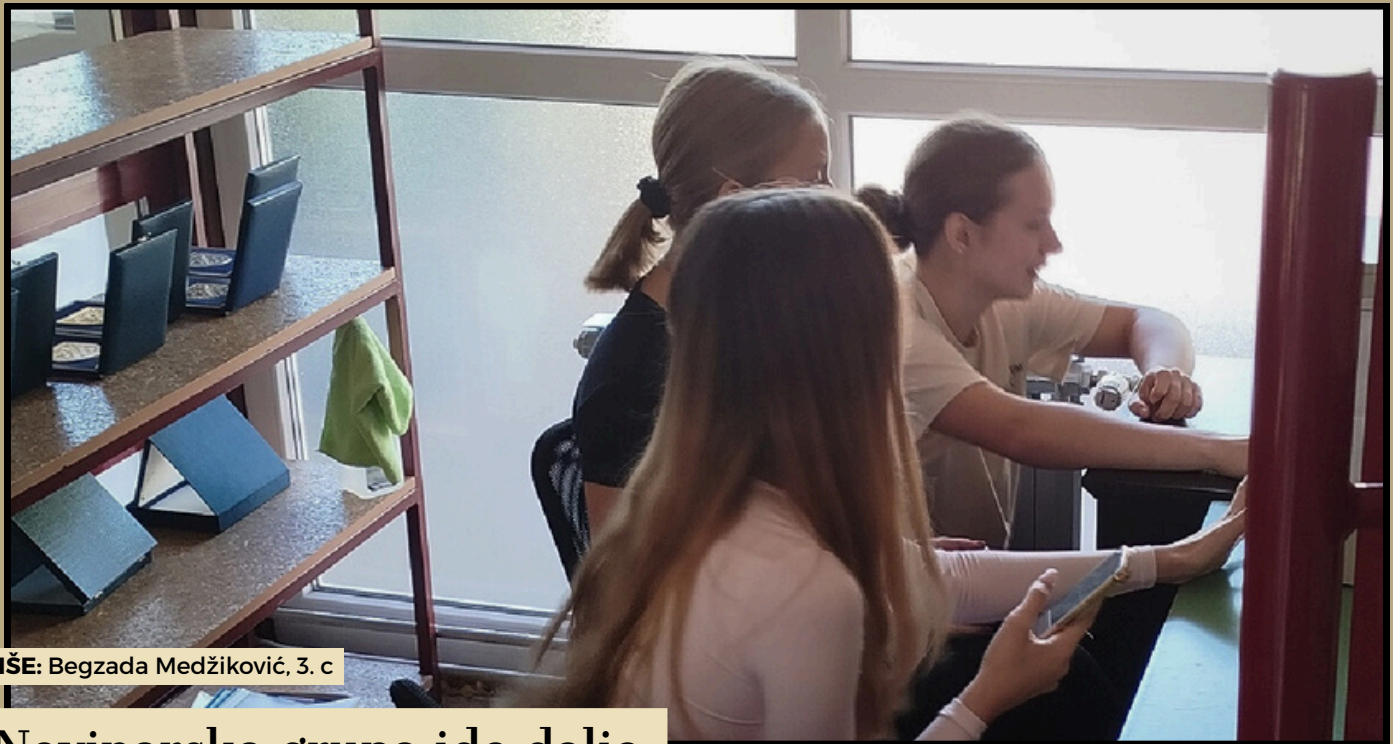
LEKTURA: Iva Sukačić, 3. c

GRAFIČKI UREDNIK: Rita Plavčić, 3. c

FOTOGRAFIJA: Lorena Ljepotić, 3. b; Iva Sukačić, 3. c; Iva Dapić, 3. c

NOVINARI: Lorena Ljepotić, 3. b, Nina Mandić, 3. b, Ivona Petrović, 3. b, Stela Brandis, 3. b, Iva Dapić, 3. c, Marina Hrga, 3. c, Begzada Medžiković, 3. c, Rita Plavčić, 3. c, Iva Slobodanac, 3. c, Iva Sukačić, 3. c, Lina Šabani, 3. c, Nika Zorić, 3. c

PIŠE: Begzada Medžiković, 3. c

Novinarska grupa ide dalje Novi zvuk na gimnazijskim hodnicima

U petak, 19. rujna novinarke Lorena Ljepotić i Ivona Petrović (3. b) po prvi su se puta uživojavile u novoj gimnazijskoj radijskoj emisiji „AGM DioRa“. Tonska tehničarka bila je Begzada Medžiković (3. c). Glavna tema radijske emisije bila je najava 10. Gimba kviza. Osim toga, najavljen je i pozivni natječaj za kreativne učenike, a gimnazijalcima smo čestitali rođendane. „Mi nismo običan radio nego onaj pravi koji ima sve: od najavne špice do završne odjave.“, izjavile su nove spikerice.

Svakoga petka za vrijeme velikog odmora učenici mogu čuti novosti iz škole i još mnogotoga. Trenutno se školom ore glasovi dva para voditeljica; Begzada Medžiković i Marina Hrga, učenice 3.c razreda, te Ivona Petrović i Lorena Ljepotić, učenice 3.b razreda. Nije trebalo dugo da se našem pozivu za suradnju jave i učenici 2. razreda koji osmišljavaju program u svojoj smjeni. Tako su dio tima AGM DioRa postali učenici 2.d: Leoni Horinek, Ida Mabić, Mateo Sklizović, Roko Gazilj, Petra Ripić, Gabrijela Topalović, Klara Grizelj i Sara Vidović. Ovo samo potvrđuje da je naša ideja o školskom radiju naišla na plodno tlo.

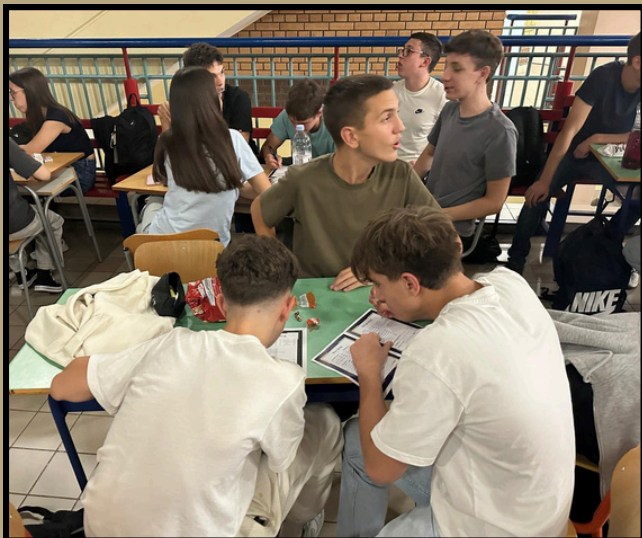

Svakoga petka,
veliki odmor –
„AGM DioRa“.

Deseti jubilarni Gimba kviz Konačno i profesori došli na red!

PIŠE: Marina Hrga, 3. c

FOTO: Iva Đapić, 3. c

U petak, 19. rujna u holu đakovačke gimnazije održan je jubilarni 10. Gimba kviz. Iako je konkurencija bila jaka, atmosfera je ostala prijateljska i vesela, baš onakva kakvu školski kviz i zaslužuje. Ukupno osamnaest ekipa odmjerilo je znanje u tri kruga u kategorijama: tekstualni/vizualni bubni c, nabraljica, slikovnica, kolo (ne)sreće, nastavi stih, tandemi, pjesničke slike, jako(v) loše objašnjen film, HC pitanje, match well made, povezani u različitostima, pogodi tko sam. Pobjeda desetoga jubilarnoga kviza pripala je ekipi Vitezovi Orijenta koju su činili profesori Dubravko Aladić, Ive Zubčić, Davor Lončarić i Ivan Zvonimir Muhvić. Oni su ostvarili 51 od mogućih 60 bodova. Drugo je mjesto pripalo ekipi „67“ u sastavu: Fran Mandarić, Viktor Kladarić, Fran Čališ, Gregor Barna i Petar Vukadin. Oni su osvojili 48,5 bodova.

Treće mjesto zauzele su Čaplje (47 bodova): Helena Nikolić, Ema Cindrić i Iva Stipić - trio koji je pažljivo rasporedio znanje. Odlično znanje pokazala je i ekipa „Tko to tamo ne zna“ (Petra Raić, Matea Šimičević i Lena Lubar) kao i ekipa Bitna (Begzada Medžiković, Nika Vujnović, Iva Grubeša, Ana Kovčić i Tena Mikić). Posebno hvala sponzorima koji su podržali jubilarno izdanje i uljepšali doživljaj natjecateljima i publici: Lipizzano, Cafe bar London, The Eagle Pub i Kebab House Krki. Njihov doprinos dao je događaju dodatnu svečanost. Gimba kviz još je jednom pokazao da znanje može biti igra, a igra — prilika za zajedništvo. Radujemo se sljedećem susretu i novim pobjedama!

UREDILA: Iva Sukačić, 3. c

Bivši učenik Ivan Bilać – prvi na listi studija najboljih učenika

Oduvijek sam volio prirodoslovne predmete, a zadnjih nekoliko godina srednje škole iznimno sam uživao učiti biologiju i kemiju

Jedan od organizatora Gimba kviza, Ivan Bilać, bivši gimnazijalac, našao se prvi na listi sudija medicinske biokemije Farmaceutsko-biokemijskog fakulteta u Zagrebu. O njegovom rezultatu pisala je i srednja.hr nakon obavljenog intervjua. U moru od više od 500 prijava, samo ih je 35 uspjelo – tako se mogu sažeti upisi na studij medicinske biokemije Farmaceutsko biokemijskog fakulteta u Zagrebu. Na samom vrhu zasjaio je Ivan Bilać, mladić koji je sve razrede u đakovačkoj gimnaziji prošao s 5.0. One koji ga poznaju, ta informacija vjerojatno nije previše iznenadila jer je superodlikaš Ivan tijekom srednje bio inicijator iznimno zanimljivih školskih projekata, uz sve se bavio i sportom te je briljirao na maturi.

Veliki uspjeh na maturi, u školi i izvan škole

Odmah na početku razgovora kaže da takav plasman nije očekivao, bilo mu je to ugodno iznenađenje nakon prijave u sustav Postani student. – Takav rezultat za mene ima dvojako značenje – on je potvrda rada i znanja koje sam stekao prethodnih dvanaest godina u osnovnoj i srednjoj školi, ali samim time i velika motivacija za moj daljnji akademski razvitak, naglašava Ivan za srednja.hr. Oni koji poznaju ovog bivšeg učenika Gimnazije A.G. Matoša u Đakovu neće biti previše iznenađeni njegovim uspjehom. Ivan je, naime, sva četiri razreda srednje škole prošao s prosjekom 5.0.

Briljirao je i na maturi pa je tako na Hrvatskom, Matematici, Engleskom i Biologiji ostvario odličan, dok je iz Kemije dobio četvorku, a na Fizici dobar. S time da se za potonji predmet nije pripremao jer mu nije trebao za upis, samo je htio testirati do tada stečeno znanje. Otkriva i da se u pripremanju za ispite Kemije i Biologije uglavnom pouzdao u ono što je naučio na nastavi pa je doma samo ponovio gradivo. Kemija mu je, kaže, bila nešto teža, naročito teorijska pitanja. Pomoglo mu je i sudjelovanje na natjecanjima, među ostalim, dvaput je sudjelovao na državnom iz Hrvatskog, a sudjelovao je i na kvizaškim natjecanjima koja su uvijek sjajna prilika za širenje znanja.

Tu nije kraj njegovim uspjesima – Ivan Bilać je u svojoj školi pokrenuo zanimljivo sportsko natjecanje između učenika i profesora, a u školi je organizirao i deset humanitarnih kvizova. Stigao je i devet godina trenirati atletiku, natjecao se u krosu, a kao pravi Slavonac, aktivan je član KUD-a Tena iz Đakova.

Ocjene ne trebaju biti u prvom planu

Na pitanje koliko mu znače brojke – ocjene i plasmani na rang-listama, odgovorio je: – Brojke mi vjerojatno znače više nego što bih htio priznati, ali i dalje vjerujem da mi ne vrijede toliko puno.

Prethodnih 12 godina stvarno sam se trudio uvijek dati sve od sebe u svim područjima i lijepo je vidjeti kada zauzvrat uloženom trudu dobijete i lijepe brojke – bila to petica, prosjek 5.0 ili prvo mjesto na rang-listi studija. Ipak, trudim se shvatiti da brojke, koliko god ružne ili lijepe bile, u životu ne znače puno.

Puno je važnije ono znanje koje se krije iza tih brojki i način na koji ćete ga iskoristi. Ustrajati će, kaže, u tome da mu i ocjene na fakultetu budu što bolje, ali to mu neće biti glavni cilj. Umjesto toga, želi steći i usavršavati nova znanja.

Zašto medicinska biokemija?

Oduvijek sam volio prirodoslovne predmete, a zadnjih par godina srednje škole iznimno sam uživao učiti biologiju i kemiju, velikim dijelom zahvaljujući profesorima istih predmeta. Znao sam da bih htio upisati nešto vezano uz ta dva predmeta, ali nisam bio siguran što točno. Krenuo sam istraživati o srodnim studijima i izbor sveo na tri studija – molekularnu biologiju, farmaciju i medicinsku biokemiju. Teško se bilo odlučiti za jedan od ta tri studija, ali je odluka ipak pala na medicinsku biokemiju zbog toga što omogućava širok spektar zanimanja u istraživačkom i primjenjivom području koje bih volio raditi u budućnosti.

Budući da je u đakovačkoj gimnaziji pohađao program prirodoslovno-matematičke gimnazije, ističe, isti mu se čini dovoljno prilagođenim za nastavak obrazovanja na studijima prirodoslovlja i biomedicine. – Tjedno smo sve četiri godine imali dva sata Kemije i Biologije, a tri sata Fizike. Najveća je razlika u odnosu na ostale gimnazijske smjerove bila u satnici Matematike – zadnje dvije godine imali smo pet sati tjedno, a ukoliko ste kao izborni predmet odabrali Izbornu matematiku, broj sati Matematike tjedno popeo bi se na sedam. Uz toliku količinu prirodoslovnog gradiva tjedno, ne možete ostati nepripremljeni za studije tog područja, smatra Ivan koji je zahvalan svojim profesorima koji su ga oblikovali, kao i prijateljima i obitelji.

A što nakon studija?

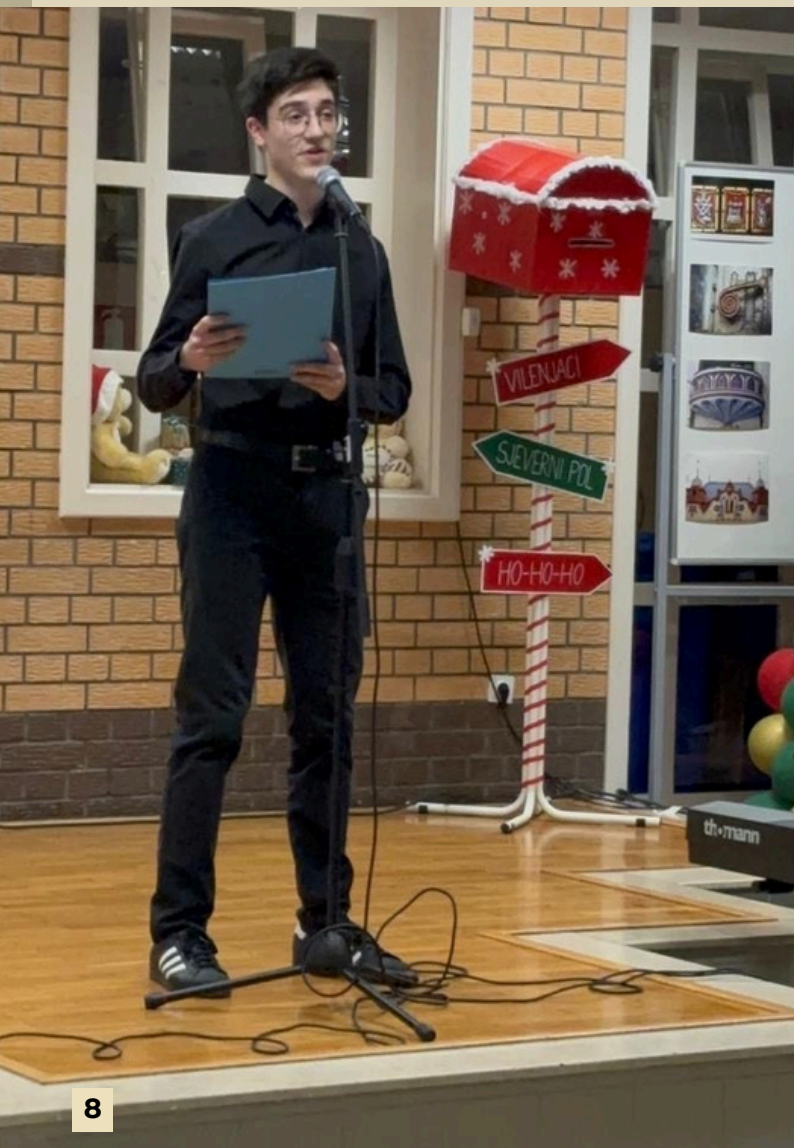
Već je pogledao i popis kolegija koji ga očekuju, kaže, veseli ga učiti sve što se na studiju nudi. No, osim stjecanja novih znanja važno mu je tijekom fakulteta steći i nova prijateljstva, a bitan mu je i osobni razvitak. Svjestan je, kaže, da studentsko poglavlje života predstavlja veliki korak pri osamostaljivanju i jedva čeka to iskusiti. A evo gdje se vidi nakon studija.

– Sve što ću reći lako se može promijeniti tijekom studija, ali trenutno mi nije toliko bitno hoću li se zaposliti u znanosti ili primjeni. Ipak, jednoga bih dana volio raditi u laboratoriju – biomedicinskom laboratoriju ili medicinsko-biokemijskom laboratoriju bolnice ili poliklinike. Oduvijek sam volio urednost, organiziranost, preciznost i točnost, a vjerujem da su takve kvalitete posebnog značaja u bilo kakvom laboratoriju. Uz to, radom u laboratoriju, bilo osmišljavanjem novih lijekova ili analiziranjem uzoraka pacijenata, dao bih svoj doprinos društvu i na jedan ili drugi način pomogao ljudima što vjerujem da je i cijela poanta ovog studija.

PORUKA ZA MATURANTE

U klupama danas sjedi nova generacija maturanata. Najboljeg u generaciji od onih prosječnih, smatra Ivan, razlikuje sustavni rad. I dok mnogi – priželjkujući izvrsne ocjene- uče kampanjski on poručuje da istinsko znanje ne dolazi ekspresno, nego je rezultat pomnog praćenja nastave te ponavljanja gradiva ima važnu poruku i za maturante, naročito one koji bi željeli upisati medicinsku biokemiju. – Izraz je možda već otrcan, ali jako je važno vjerovati u sebe. Malo toga može se učiniti bez vjere da se to uopće može dogoditi. Takvo je razmišljanje i meni značajno pomoglo u pripremama za maturu. Ipak, ne ostavljajte sve slučaju, jednako je važno biti sustavan i temeljan u bilo čemu što odlučite raditi. Za maturante koji žele upisati medicinsku biokemiju također vrijede ova dva savjeta, ali i ovaj – ako stvarno volite i želite studirati medicinsku biokemiju, nemojte dopustiti nikomu da vas omete u tom naumu. Formula je jednostavna: ostanite čvrsti i odlučni i lako ćete upasti na ovaj studij, zaključuje Ivan Bilać. Još jednom u ime Gimnazije, čestitamo Ivanu Bilaću i želimo mu što uspješniji nastavak obrazovanja.

Održan 11. Gimba kviz 3/5 FELIXA ODNIJELO GLAVNU NAGRADU

PIŠE: Iva Sukačić, 3. c

Na samom kraju prvog polugodišta, 19. prosinca, u holu Gimnazije A. G. Matoša održan je jedanaesti po redu humanitarni Gimba kviz na kojem je sudjelovalo 84 natjecatelja podijeljenih u 19 ekipa. Djed Božićnjak pitao je ekipe kojim bi jezikom trebao pričati, gledali smo fotografije iz djetinjstva djelatnika Škole, a Lady Gaga pojavila se kao konačno rješenje rubrike Pogodi tko sam – sve se to moglo pronaći u tri kvizaška kruga u kojima je bilo ukupno 60 bodova. Na kraju su se posebno istakle tri ekipe! Treće je mjesto osvojila ekipa Brucoši (članovi: Dorotea Božić, Petra Erceg, Domagoj Petz, Helena Kvesić i Matea Samardžić) s ukupno 44,5 boda. Bod više i drugo mjesto pripalo je ekipi college dropouts (članice: Mirta Čota, Ivana Čurić, Ivana Lovrić i Petra Lovrić).

Na prvom se mjestu našla ekipa s nevjerojatnih 53,5 bodova, 3/5 Felixa (članice: Nika Krznarić, Petra Raić i Ema Šimić)! Ekipa Jako bitan glacijal (članice: Mija Brataljenović, Marla Posavčević i Lena Prevoznik) s 24 osvojena boda završila je na predzadnjem mjestu i tako također dobila nagradu sponzora. Čestitke najboljim ekipama, ali i svim ostalim ekipama! Organizatori (Ivan Bilać, India Funarić, Jakov Humbal, Ina Jurković i Iva Sukačić) zahvaljuju i svima koji su pomogli u ostvarenju kviza – sponzorima (American Joy, Kebab House Krki, London Bar, Pizzeria Lipizzano i The Eagle Pub) koji su omogućili nagrade ekipama, ravnatelju Zlatku Mrkiću, ispravljачima Emi Sukačić i Stjepanu Pastoru koji su posebno ubrzali proces ispravljanja, spremačicama koje su još jednom pokazale nesebičnost i ostale podoremiti hol škole nakon kviza i naravno – natjecateljima koji su se odlučili još jednu večer provesti u kvizaškom ozračju!

Gimnazijalci sudjelovali u međunarodnom znanstvenom susretu „Mednight 2025“

Top tema: rasprava o ravnopravnosti žena!

PIŠE: Ivona Petrović, 3. b

U petak, 7. studenoga 2025., učenici Gimnazije A. G. Matoša sudjelovali su u međunarodnom projektu Mediterranean Researchers' Night (MEDNIGHT), virtualnom susretu mladih istraživača iz mediteranskih zemalja. Cilj događaja bio je popularizirati znanost, potaknuti istraživački rad te povezati učenike s vodećim znanstvenicima koje se bave globalnim izazovima. Ove je godine sudjelovalo devet znanstvenica iz Portugala, Italije, Grčke, Slovenije, Libanona, Srbije, Bosne i Hercegovine i Egipta. U kratkim izlaganjima, prilagođenima srednjoškolcima, predstavile su teme iz biologije, medicine, filozofije, povijesti, ekologije i inovacija, a učenici su se uključivali pitanjima i komentarima. Poseban je interes izazvala

rasprava o ravnopravnosti žena i ulozi mladih u zaštiti okoliša. Učenike su nadahnule osobne priče predavačica koje uspješno povezuju znanstveni rad i društveni angažman. Sudjelovanje u projektu potvrđuje predanost škole interdisciplinarnom učenju. Aktivnosti su koordinirale profesorice Mirta Lulić, Vesna Tomić, Ines Jančula, Goranka Šimić, Daliborka Šetka i Barbara Horvatić Krstevski. Mednight je ponovno pokazao kako znanost povezuje mlade diljem svijeta te potiče njihovu znatiželju i kritičko mišljenje.

Međunarodni projekt „Sat za znanost“ u đakovačkoj gimnaziji

Predavanja uživo: od biologije do povijesti!

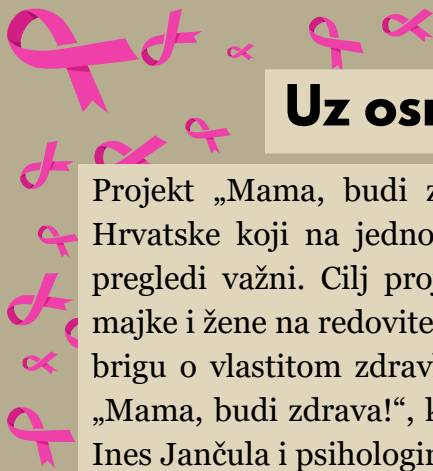

PIŠE: Lorena Ljepotić, 3. b

Gimnazija A. G. Matoša ponovno je pokazala svoju predanost popularizaciji znanosti sudjelovanjem u međunarodnom projektu „Sat za znanost“, događanju osmišljenom kako bi učenicima približilo čaroliju znanstvenih otkrića i potaknulo ih na istraživačko razmišljanje. Projekt povezuje škole i znanstvenike iz različitih država, ističući važnost radoznalosti, kritičkog mišljenja i kreativnosti u obrazovanju. U programu su sudjelovali učenici prvih i trećih razreda uz mentorice Mirtu Lulić, Vesnu Tomić i Ines Jančula. Tijekom dva školska sata pratili su online predavanja iz različitih područja — od biologije, fizike i kemije do psihologije, povijesti i matematike. Predavači su jednostavnim primjerima pokazali kako znanost objašnjava svakodnevne pojave i oblikuje svijet oko nas.

Učenici su tako saznali kako genetika i okoliš zajedno utječu na razvoj i ponašanje, na koji način suvremena tehnologija može predvidjeti potrebe, kako evolucijska psihologija upravlja našim odlukama te što čini crne rupe i matematičke obrasce razumljivima i fascinantnima. „Sat za znanost“ pokazao je da znanstvena znatiželja ne nastaje samo u laboratorijima — ona počinje u učionicama, kroz istraživanje, pitanja i otvorenost prema novim spoznajama. Sudjelovanje u ovom projektu omogućilo je našim učenicima da se povežu s vršnjacima i predavačima iz drugih zemalja te razviju svijest o globalnom značaju znanstvenog obrazovanja.

Mjesec borbe protiv raka dojke Uz osmijehe i povik „Mama, budi zdrava!“

Projekt „Mama, budi zdrava!“ već devetu godinu okuplja tisuće djece i mladih diljem Hrvatske koji na jednostavan, ali emotivan, način podsjećaju žene koliko su preventivni pregledi važni. Cilj projekta, koji se provodi tijekom Ružičastog listopada, jest potaknuti majke i žene na redovite preglede i samopreglede dojki i odlaske na mamografiju te promicati brigu o vlastitom zdravlju. I ove godine Gimnazija A. G. Matoša sudjelovala je u projektu „Mama, budi zdrava!“, kojeg provodi udruga SVE za NJU, a u školi organiziraju profesorica Ines Jančula i psihologinja Josipa Hardi. U srijedu, 15. listopada, u 13:05, učenici su izašli na srednjoškolsko igralište gdje su stali u oblik vrpce s ružičastim balonima u rukama - međunarodni znak borbe protiv raka dojke. Uz osmijehe i povik „Mama, budi zdrava!“ učenici su se slikali i snimili s balonima, izražavajući time podršku i suosjećanje svim ženama koje se bore s bolešću, ali i poruku podrške svojim majkama: „Mama, budi zdrava!“. Podršku akciji daju Ministarstvo zdravstva, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih, HZJZ, HZZO i Pravobranitelj za djecu.

PIŠE: Iva Slobodanac, 3. c

Međunarodni projekt Physics in Advent 2026. Čak 19 učenika sa stopostotnim učinkom!

I ove su godine đakovački gimnazijalci s velikim entuzijazmom sudjelovali u međunarodnom projektu Physics in Advent 2026, koji kroz originalan koncept spaja fiziku, eksperimentiranje i istraživački duh. Projekt je organiziran u obliku adventskog kalendara – svakoga dana tijekom Adventa otvara se novo pitanje popraćeno kratkim videom eksperimenta koji nije izveden do kraja. Zadatak je učenika da samostalno izvedu eksperiment, razmisle o njegovom ishodu i daju svoj odgovor. Projekt je natjecateljski, a u njemu je sudjelovalo više od 65 000 sudionika iz raznih europskih zemalja. U projektu je sudjelovalo i 70 gimnazijalaca, drugih i četvrtih razreda, a njihova predanost i marljivost rezultirali su izvrsno ostvarenim rezultatima.

Čak 19 učenika je postiglo 100%-tni rezultat. Svakodnevnim eksperimentiranjem razvijali su znatiželju i odgovornost, ali i stekli dragocjeno iskustvo praktičnog rada. Nakon adventskog dijela projekta učenici su, pod mentorstvom prof. Spomenke Hardi i prof. Silvije Profusek, izveli i vlastite eksperimente, koje su potom snimili u obliku kratkih videa. Dio učenika je pokuse objasnio na hrvatskom jeziku, a dio njih na njemačkom i engleskom jeziku.

PIŠE: Iva Đapić, 3. c

PIŠE: Lina Šabani, 3. c

Knjižničar Hrvoje Miletić otkrio što se sve skriva iza vrata gimnazijske knjižnice

Nekada se čitalo puno više!

Školska knjižnica često je pravo srce škole – mjesto u kojem učenici pronalaze znanje, otkrivaju nove svjetove i razvijaju ljubav prema čitanju. No, jeste li se ikada pitali koliko knjiga zapravo skriva naša knjižnica, kako se nabavljaju novi naslovi i jesu li police gimnazijske knjižnice pune zanimljivih knjiga? Na ta i mnoga druga pitanja odgovorio nam je Hrvoje Miletić, knjižničar naše škole, koji nas je proveo iza kulisa svijeta knjiga.

Kako se popunjava knjižni fond?

- Knjige najčešće nabavljamo izravno od nakladnika. Primjerice, djela Školske knjige dolaze odmah nakon objavljivanja. Suradnja s provjerenim poslovnim partnerima omogućuje nam i popuste. Dio knjiga kupujemo od manjih i nezavisnih izdavača, poput Šarenog dućana, a ponekad i izravno od autora koji sami objave svoja djela.

Tri izvora financiranja knjižnice

Koliko nam Ministarstvo pomaže u nabavi knjiga?

- Imamo tri izvora financiranja, a Ministarstvo je jedan od njih. Oni izdvajaju tri eura po učeniku, što za našu školu s 314 učenika nije osobito velik iznos. Dio sredstava dolazi i od županije, koja knjige kupuje izravno od nakladnika. Treći i često najvrjedniji izvor su donacije – od izdavača, Matice hrvatske i sveučilišta – koje nam znače jednako, ako ne i više od samog novca.

Koliko knjižnica trenutno ima knjiga?

- Gimnazijski knjižnični fond broji 11 657 knjiga i svezaka. Osim toga, nudimo i desetak vrsta časopisa, literaturu na engleskom i njemačkom jeziku, CD-e, DVD-e te društvene igre poput domina, šaha i „Čovječe, ne ljuti se“. Knjižnica je opremljena i sa četiri računala, televizorom te glazbenom linijom.

Koje knjige učenici najviše čitaju?

- Većina učenika poseže uglavnom za obaveznim lektirama. Nekada se čitalo i puno više – u prosjeku oko petnaest knjiga godišnje – dok je danas slobodno čitanje rjeđa pojava. Danas učenici imaju puno više tehničkih mogućnosti za čitanje – mnogi čitaju preko računala ili različitih pomagala. Zato je danas ključno pitanje: je li knjiga u klasičnom smislu u opasnosti da s vremenom nestane.

Zahvaljujući učenicima 4. a: Mateju Jakoboviću, Flipu Horjnu i Roku Tadiću, knjižnica je dobila vrijednu donaciju. O čemu se radi?

- Posebno nam je drago što smo nedavno, zahvaljujući sudjelovanju naših učenika u nagradnoj igri vizualnog predstavljanja filma *Fahrenheit 451*, koju je organiziralo Ministarstvo kulture, dobili pedesetak novih naslova – pripovijetke, romane i stripove. To je bio lijep poticaj za obogaćivanje fonda.

PIŠE: Begzada Medžiković, 3. c

Povodom Mjeseca hrvatske knjige

Potresna ispovijest hrvatskoga branitelja

U Gimnaziji je gostovao Marijan Gubina, autor autobiografske knjige „260 dana“, u kojoj opisuje vlastito ratno iskustvo iz djetinjstva. Gubina je kao desetogodišnji dječak bio zarobljen u srpskom logoru u Dalju gdje je proveo 260 dana pod teškim uvjetima – bio je mučen, izgladnjivan i odvojen od svega što mu je bilo poznato. Tijekom tog razdoblja njegova je obitelj također teško stradala; otac mu je ubijen, sestra silovana, a nakon rata suočio se i s dodatnom životnom nepravdom te je u jednom trenutku čak ostao bez doma. Danas se Marijan bavi književnim i kulturno-umjetničkim radom, a njegovo svjedočanstvo preneseno je i na kazališne daske te sada i na film. Premijera filmske adaptacije „260 dana“ održana je 8. studenoga u dvorani Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Đakovu.

Film je međunarodne produkcije, a glumačku ekipu predvodi slavni američki glumac Tim Roth. Snimanje se djelomično odvijalo u Đakovu, Gorjanima i Dalju, čime film dodatno dobiva lokalnu autentičnost. Režiju potpisuje Jakov Sedlar, poznat po radu na filmovima s temama ljudskih prava i ratnih trauma. Publici je Gubina poručio kako njegovo svjedočanstvo nije poziv na mržnju, već poziv na razumijevanje, pomirenje i vrijednost života. Film „260 dana“ prikazivan je u više hrvatskih gradova, uključujući Zagreb i Osijek, a očekuje se da će izazvati snažne emocije i potaknuti razgovor o temama koje su još uvijek prisutne u društvu.

Marijan Gubina: 260 dana

Bio je to ugodan san. Gotovo da sam svjestan tog laganog ljetnog povjetarca što korača po mojoj postelji. „Marijane, sine, brzo, ne boj se!“ bile su riječi moga oca koji je uznemiren prekinuo moj san, uplašen jednako kao i ja. U naručju me iznosio iz sobe. Eksplozija... puno manjih eksplozija... lomovi stakla, crijepa... dim, plač majke, ružni jecaj sestara prekida moj san i pretvara javu u moru. U uskom dugačkom hodniku obiteljske kuće, uplašena šesteročlana obitelj Gubina, pod okriljem vatre srbočetničkih vojnika, ne znajući što se događa zapomažu moleći Boga. Prestala je pucnjava. I taman kad su se otkucaji srca počeli stabilizirati, začuli su se mnogobrojni muški glasovi. Nimalo ugodni. Nakon loma ulaznih vrata, ukazala su se ružna, davno obrijana lica. Napola vojnu, napola civilnu odjeću skrivali su mnogobrojni ubojiti predmeti. Cijevi njihovih pušaka ledile su krv u mojim žilama. Još uvijek osjetim tu hladnoću. Još uvijek plačem.

Na kraju prvoga polugodišta održan božićni koncert **Božićna zvona u holu Gimnazije**

PIŠE: Iva Sukačić, 3. c

Za kraj prvog polugodišta, u utorak, 22. prosinca, u Gimnaziji je održana božićna priredba u kojoj su sudjelovali učenici i profesori. Program je započeo, kao što to i najčešće biva, glazbenom točkom školskog zbora predvođenim profesorom Tomislavom Ljepotićem, a zatim je uslijedila i predstava učeničke dramske skupine pod vodstvom prof. Marine Maričić i časne sestre Gabrijele. Nakon toga, nastupio je Trio Dubine. U ovim točkama nastupali su učenici: Rea Čović, Roko Tadić, Valentina Grgačević, Anastazija Anđelić, Ema Bačić, Eva Šakota, Lorena Ljepotić i Gabrijel Petrović. Gimnazijski adventski kalendar privukao je veliku pozornost hrvatskih medija. Zahvaljujući prof. Maji Drmić učenici su rješavali izazovne i kreativne matematičke zadatke.

Posebno su se istaknuli i učenici koji su tijekom cijelog Adventa marljivo rješavali zadatke adventskog kalendara. Prvo mjesto osvojio je Fran Vučić, drugo Jana Vidović, a treće mjesto pripalo je Sari Matković. Nagrade najboljima uručila je prof. Emina Lulić. Učenici 3. b razreda, koji su s prof. Lulić povezali fiziku i glazbu, otpjevali su svoju novu pjesmu u melodiji Zvončića. Prije iznenađenja kojega su čuvali profesori, božićnu čestitku učenicima, profesorima i gostima uputio je ravnatelj Zlatko Mrkić. A kao iznenađenje za sam kraj na pozornicu su stupili i profesori okupljeni u svoj zbor! Izmamivši tako osmijehe na lica i učenika i ostalih profesora, posljednji dan ovog polugodišta protekao je u veselom božićnom ugođaju.

**Sretan
Božić!**

Nož muzeja u gimnaziji

Škola pretvorena u živući muzej, laboratorij i galeriju!

PIŠE: Lorena Ljepotić, 3. b

Đakovačka gimnazija već tradicionalno prigodnim programima sudjeluje u Noći muzeja. Tako je škola 30. siječnja 2026. godine otvorila svoja vrata posjetiteljima na poseban način – kroz bogat i razigran program Noći muzeja koji je započeo u 18 sati. Ovogodišnja slobodna tema omogućila je učenicima i profesorima da pokažu koliko škola može biti prostor istraživanja, kreativnosti i dijaloga, a ne samo učenja iz klupa. Večer je započela koncertom učenika Gimnazije A. G. Matoša koji su publici predstavili svoj glazbeni program, ispunjen energijom i talentom. Time je stvorena opuštена i svečana atmosfera koja je bila savršena uvertira u sve ono što je uslijedilo u školskim hodnicima i učionicama. U realizaciji programa sudjelovalo je čak 17 profesora koji su zajedno s učenicima osmislili niz radionica i izložbi, pretvorivši školu u živući muzej, laboratorij i galeriju. Posjetitelji nisu bili samo promatrači – mogli su postavljati pitanja, sudjelovati u pokusima, igrama i raspravama te sami istraživati različita područja znanja. Radionice su obuhvatile širok raspon tema – od povijesti i geografije, preko fizike, kemije i matematike, do jezika, umjetnosti i suvremenih tehnologija.

Posjetitelji su mogli istraživati kako su rijeke oblikovale razvoj prvih civilizacija, otkriti neobična svojstva newtonovskih tekućina, upoznati se s načinima računanja prije kalkulatora ili zaviriti u svijet kriptografije kroz rad slavne Enigme. Posebnu pozornost privukle su i radionice posvećene financijskoj pismenosti, znakovnom jeziku, umjetnoj inteligenciji te povezivanju jezika i kulture kroz frazeme i idiome. Izložbeni dio programa dodatno je obogatio večer. Učenici su interdisciplinarnim radovima predstavili Đakovo nekad i danas, povezujući prošlost i sadašnjost grada te naglašavajući važnost kulture sjećanja. Škola je na jednu večer postala i „živi muzej“ u kojem su učenici utjelovili povijesne ličnosti, umjetnike i znanstvenike, oživljavajući njihove priče kratkim monolozima i interaktivnim sadržajima. Noć muzeja pokazala je kako učenici, uz mentorsku podršku profesora, mogu preuzeti vodstvo i stvoriti sadržaje koji su istodobno edukativni, zabavni i inspirativni. Posjetitelji su još jednom mogli doživjeti znanje na drugačiji način – kao iskustvo koje se pamti, istražuje i dijeli.

RAZGOVOR S POVODOM: Dubravko Aladić, prof. povijesti Preko lovkine Morane do 21.500 eura!

PIŠE: Nina Mandarić, 3. b

Pub scena u Hrvatskoj iz dana u dan sve je brojnija. Tome je svakako pridonio i popularni HTV-ov kviz Potjerakojega čine vrsni voditelj Joško Lokas i četvero lovaca: Morana Zibar, Dean Kotiga, Mladen Vukorepa i Krešimir Sučević-Međerai. Jedan od stalnih sudionika lokalne kvizaške scene je i prof. Dubravko Aladić koji je sa svojom ekipom bio uspješan i osvojio 21.500 eura. To je bio povod da nešto više o kvizu doznamo iz prve ruke.

Do „Potjere“ brzopoteznim kvizom!

Kako ste se odlučili prijaviti na Potjeru?

Godinama su me prijatelji na pub kvizovima pitali zašto se ne prijavim na Milijunaša ili Potjeru, jako popularne kvizove Hrvatske radiotelevizije. Nakon njihovih sugestija odlučio sam okušati sreću i prijaviti se na Potjeru.

Kako su izgledale pripreme za nastup u Potjeri?

Proces prijave je išao preko službene stranice HRT emisije Potjera gdje sam ispunio obrazac sa svojim osobnim podacima. U prijavi se tražilo da navedem područja koja su mi najslabija, u kojima imam dobro ili odlično znanje. Na kraju prijave rješavao sam brzopotezni kviz gdje su mi, natjecatelji prije mene, sugerirali da treba više računa posvetiti brzini, a manje točnosti odgovora. Naravno, taj savjet sam uzeo „Cumgrano salis“, kako bi rekla latinska izreka.

Preko lovkine Morane do 21.500 eura!

Kakav je bio osjećaj kada ste prvi put stali pred kamere?

Prvi puta stati pred kamere nije „strašno“ ali imati toliko uperenih svjetala drugačiji je i puno stresniji doživljaj. Vjerujte, nije isto gledati Potjeru u udobnosti vlastitoga kauča ili biti u televizijskom studiju. Jako stresno je brzo odgovarati na postavljena pitanja i pri tome dati točan odgovor. Međutim, tu mi je pomoglo iskustvo nastupa u lokalnim pub kvizovima tako da sam se u toj ulozi poprilično dobro snašao. Moja ekipa, u emisiji prikazanoj 29. siječnja 2025. godine, bila je odlična, na završnoj smo potjeri imali 15 točnih odgovora. To je bilo dovoljno da porazimo lovkiju i osvojimo odličan iznos od 21.500 eura. Ja sam osobnom igrom na ploči uzeo srednju ponudio i osvojio 3.500 eura.

Jeste li imali tremu?

Da ne bude zablude, u Potjeri sam nastupao dva puta. Moj prvi nastup završio je neuspjehom jer je u završnoj potjeri bila prisutna velika doza treme. Međutim, u drugom nastupu trema se pojavila tek kada sam izašao pred ploču i kada sam ugledao lovkinju Moranu Zibar. No, prije snimanja voditelj Joško Lokas uputio je ekipu da ispitivanje nije mjerilo znanja i da su najgori mogući odgovor „

Ništa bez „detektivskoga pamćenja“

Koliko je vaša zvanje profesora povijesti pomoglo u uspješnom nastupu na Potjeri?

Znanje iz povijesti uvijek pomogne na ovaj ili onaj način, ali također velika pomoć bilo je i moje "detektivsko" pamćenje kada se sjetim nekih detalja iz filma kojeg sam gledao prije dvadesetak godina. Kao npr. na pitanje: Koji je jedini dio Ilijade gdje nema borbe?, znao sam da je odgovor „Ahilejevštit“ jer se to spominjalo u filmu Troja iz 2004. godine. Kao što mi na pub kvizovima često spominje Tomislav Češnik, kolega učitelj povijesti: „To sam čitao u knjizi iz geografije u 6. razredu“, osvrćući se na moju izjavu zašto znam točan odgovor.

Gimnazijski profesori u društvu Domagoja Duvnjaka

Planirate li se u budućnosti prijaviti u Superpotjeru ili u Tko želi biti milijunaš?

Kad prijeđeš ovakvu prepreku i stekneš pobjedničko iskustvo onda tajno želiš ići na još veće izazove, stoga definitivno, kao što sam rekao na kraju Potjere: „Što je teža bitka, slađa je pobjeda!“

Što biste savjetovali budućim natjecateljima Potjere ilnekih drugih kvizova?

Ako imate veliku količinu znanja iz određenih područja ili ste jako dobro informirani i jako se dobro snalazite pod pritiskom, onda je Potjera kviz za vas. Dana je pub scena izuzetno popularna i sve je više kvizaša koji žele javno pokazati svoje znanje. Potjera je trenutno hit kviz u kojemu su i lovci na neki način postali medijske osobe.

Čime će vas počastiti Potjera?

Osovjeni iznos iskoristit ću za nabavku novoga prijenosnoga računala, popravak automobila moga pokojnoga oca i nekoliko „sitnica“.

Gimnazijalci na državnom prvenstvu u Poreču

Za prvi puta, petnaesto mjesto nije loše!

Nakon badmintona na državnom prvenstvu nastupili su i gimnazijski šahisti koji su 5. i 6. veljače nastupili u Poreču. Ovo je, nakon osvojenoga prvoga mjesta na županijskom natjecanju, prvi nastup gimnazijalaca na završnoj smotri, u konkurenciji 24 momčadi osvojeno petnaesto mjesto realnost je u odnosu na kvalitetu suparničkih sastava. Nakon devet odigranih kola gimnazijalci su osvojili 15. mjesto. Najbolji pojedinac bio je Duje Mandarić (1. b) koji je u devet kola osvojio šest bodova. Odmah do njega bio je Fran Mandarić (4. b) s osvojenih pet bodova. Devet partija odigrao je i Filip Horjan (4. a), osvojio je tri boda.

PIŠE: Nika Zorić, 3. c

Borna je Solin (2. c) u osam odigranih partija osvoji četiri boda, a jednu partiju odigrao je i Gregor Barna (4. a). Školu su predstavljali Duje Mandarić (1.b), Fran Mandarić (4.b), Filip Horijan (4.a), Borna Solin (2.c) i Gregor Barna (4.a). Voditelj šahista bio je Davor Lončarić, prof. Prvaci Hrvatske u šahu postali su članovi ŠSD Victoria iz Zaboka (Gimnazija A. G. Matoša, Zabok) s osvojenih 16 bodova. Drugo mjesto pripalo je ŠSD Srednjoškolu iz Varaždina (Prva gimnazija, Varaždin) s 13 bodova dok su trećeplasirani ŠSD Kamenjak iz Crikvenice (Srednja škola Dr. Antuna Barca, Crikvenica) također s 13 bodova.

RB	DOMAĆIN	GOST	REZULTAT
1.	GIMGOS GOSPIĆ	ŠSD MLADOST '96. ĐAKOVO	0,5:3,5
2.	ŠSD MLADOST '96. ĐAKOVO	ŠSD TREŠNJEVKA ZAGREB	1:3
3.	ŠSD GIMNAZIJALAC KOPRIVNICA	ŠSD MLADOST '96. ĐAKOVO	3:1
4.	ŠSD MLADOST '96. ĐAKOVO	ŠSD GIMNAZIJA POŽEGA	3:1
6.	ŠSD MLADOST '96. ĐAKOVO	ŠSD SPIN ZAGREB	1,5:2,5
7.	ŠSD OLIMPIJA 1908. KARLOVAC	ŠSD MLADOST '96. ĐAKOVO	1,5:2,5
8.	ŠSD MLADOST '96. ĐAKOVO	ŠSD TŠČ ČAKOVEC	2:2
9.	ŠSD GIMNAZIJALAC VUKOVAR	ŠSD MLADOST '96. ĐAKOVO	2,5:1,5

72 sata bez kompromisa

Cilj je projekta potaknuti solidarnost, nesebičnost i zajedništvo te pokazati snagu mladih u izgradnji boljeg društva

PIŠE Iva Sukačić, 3. c

I ove se godine u Đakovu pod vodstvom Udruga za psiho-socijalne potrebe Amadea i Milosrdnih sestara sv. Križa, od 16. do 19. listopada održao volonterski projekt 72 sata bez kompromisa. Sudjelovali su gotovo svi učenici naše škole zamijenivši tako nastavu Vjeronauka s nekoliko sati volontiranja. Projekt 72 sata bezkompromisa međunarodni je volonterski projekt koji već godinama okuplja tisuće mladih od 15 do 35 godina diljem Europe koji kroz tri dana zajedničkim snagama mijenjaju svoju lokalnu zajednicu različitim volonterskim akcijama. Hrvatska je deseta zemlja u Europi koja je prepoznala vrijednost tog projekta i pokrenula ga 2014. godine u Splitu. U Đakovu se ovaj projekt organizira drugu godinu za redom, a ove se godine prijavilo preko 335 mladih volontera. Ono što ovaj projekt razlikuje od sličnih volonterskih akcija je činjenica kako svaki volonter daje isključivo svoje vrijeme, a zatim je raspoređen u različite radne, ekološke, socijalne, kreativne i druge akcije. Na taj način mlada osoba daje sebe bez kompromisa, ne znajući kome će i na koji način pomoći. Projekt je posebno usmjeren na bezuvjetno davanje drugima, posebice siromašnima i potrebitima. Zbog velikog broja prijavljenih, ove se godine održalo četrdesetak akcija koje su bile podijeljene na petak i subotu. Volonteri su u akcije bili raspoređeni na račun svojih kompetencija, a aktivnosti su obuhvaćale pomoć potrebitima, čišćenje i uređenje javnog prostora, edukativne i kreativne radionice te podršku i izgradnju zajednice.

Zahvaljujući inicijativi sestre Gabrijele, u projektu su sudjelovali gotovo svi učenici naše škole.

O razlozima uključivanja učenika i važnosti volontiranja, sestra Gabrijele izjavila je:

„Prošle godine u našem gradu započeo je međunarodni projekt 72 sata bez kompromisa koji je bio prezentiran i u učionicama naše škole. Nekolicina učenika se prijavila. Bili su oduševljeni, njihova iskustva bila su vrlo pozitivna te je većina izrazila želju za nastavak volontiranja. Potaknuta njihovim iskustvom, ove godine sam stavila u kurikulum i u godišnji izvedbeni program u sve razrede nastave uključivanje svih učenika u ovaj projekt budući da se u svakom razredu provlače teme poput pomoći bližnjem, pomoć u društvu, uključivanje u društvo, volontiranje i slično. Smatrala sam da bi bilo dobro da učenici u praksi konkretiziraju te teme da se ne svodi sve samo na teoriju u učionici. Kako bi konkretno u nekim situacijama mogli djelovati i imati konkretno iskustvo toga volontiranja. Mogu primijetiti da se učenici raduju te očekujem čuti pozitivna iskustva sljedeći tjedan.“

Projekt je započeo večernjom svetom misom u Katedrali u četvrtak, 16. listopada, gdje su volonterima podijeljene majice i raspored akcija. Aktivnosti su se odvijale u petak i subotu, ujutro i poslijepodne, pa su se tako u ta dva dana po cijelom gradu mogli vidjeti mladi u karakterističnim zelenim majicama. Ovo su neke od akcija na kojima su sudjelovali učenici Gimnazije:

Akcija br. 3

Akcija je održana u petak, 19. listopada pod vodstvom Eugena Sudića. U ovoj akciji učenici su imali zadatak očistiti dvorište Dječjeg vrtića Đakovo. Skupljali smo lišće, meli, kopali vrt te ogradom od guma ogradili prostor za igru.

Begzada Medžiković, 3. c

dogaćanja u školi

Akcija br. 8

Naša grupa boravila je u područnoj školi Osnovne škole Vladimira Nazora u Pisku. Naš je zadatak bio obojati klupe u školskom dvorištu. Voditeljica ove radionice bila je Karmela Mićan. Ponosni na sebe jer smo učinili dobro djelo i učinili okoliš ljepši.

Anka Čurić, 3. d

Akcija br. 5

Naša radna akcija održana je u Osnovnoj školi u Ivanovcima. Tijekom akcije uređivali smo školski vrt. Bojali smo klupe, stolove i sjenicu, a također smo čupali travu i uređivali okoliš. Bilo je lijepo pomagati i zajedno doprinositi ljepšem izgledu školskog dvorišta.

Nika Zorić, 3. c

Akcija br. 14

Pod vodstvom sestara Matee Čelik i Gabrijele Damjanović, osam učenica prvih i trećih razreda bilo je u akciji pranja prozora u samostanu Milosrdnih sestara svetog Križa.

Iva Đapić, 3. c

Akcija br. 13

Akcija broj 13 odvijala se prvi dan volontiranja. Učenici naše škole sudjelovali su u akciji tako što su vrijedno pomagali bojanjem klupa i zida u dvorištu centra Amadea čime su doprinijeli stvaranju ugodnog i lijepog okruženja. Voditeljica grupe bila je sestra Amadea.

Akcija br. 25

Akcija broj 25 održala se u subotu, drugog dana volontiranja, a učenici naše škole bili su podijeljeni u tri grupe. Svaka je grupa imala svoj zadatak, jedna je grupa uređivala prostor za druženje starijih osoba u nedjelju u centru Amadea, druga je pekla i pakirala kekse, dok je treća posjetila jednu baku te joj pomogla urediti dvorište. Voditeljica grupe je bila Sestra Amadea.

Akcija br. 30

Akcija broj 30 odvijala se 18. listopada priepodne. Đakovo je posjetilo pedesetak djece koja sudjeluju u zboru iz Slavanskog Broda. Volonteri su im priredili odmor od obilaska grada kroz zabavu uz plesove i ekipne igre.

Nika Vujnović, 3.c

Akcija br. 39

Akcija broj 39 održala se u petak popodne, prvog dana volontiranja, a bili smo podijeljeni u tri grupe. Tijekom akcije išli smo u kućne posjete starijim osobama koje žive same. Jedna grupa je posjetila djeda u Kuševcu, dok su ostale dvije grupe posjetile dvije bake. Naša grupa, osim ugodnog razgovora, pomogla je i tako što smo prošetali bakinog psa, budući da baka teže hoda, čime smo joj uljepšali dan.

Nuša Milaković, 3.c

RAZGOVOR S POVODOM: JOSIPA HARDI, PSIHOLOGINJA

Sportom se gradi emocionalna stabilnost i vještina nošenja sa stresom!

Već pet godina poslove psihologinje u Gimnaziji radi Josipa Hardi, psihologinja koja se uz svoj posao, intenzivno bavi i sportom. Uz tenis redovito vježba u teretani, ali i sudjeluje u uličnim utrkama... To je bio povod da razgovaramo o interakciji sporta i psihologije.

Uz pomoć navijača lako je bilo doći do pobjede!

Sudjelovali ste na sindikalnim igrama nastavnika i učitelja u Rovinju. U tenisu ste osvojili prvo mjesto?

- Ovo mi je bila treća godina na sindikalnim igrama u Rovinju. Bilo je super i opušteno. Iz škole nas je išlo desetero, pa sam imala i vjerne navijača koji su mi bili ogromna podrška. Uz njihovu pomoć stigla sam do pobjedničkoga postolja. Za mene je to bilo jedno lijepo i vrijedno iskustvo.

Sport je idealan način za opuštanje

Dolazite iz sportske obitelji, možete li nam reći nešto više o tome?

- Zapravo, nisam rođena u sportskoj obitelji, već sam u takvu obitelj došla. Po prirodi sam vrlo energična i ne mogu se zamisliti u mirnijim sportovima. Uvijek trebam nešto dinamično kroz što mogu ispucati energiju. Tenis je za mene idealan, uzbudljiv je i zahtjevan - fizički i psihički. Izgleda jednostavno, ali kada se zaigra, shvatiš koliko je zapravo težak.

Što vam sport znači u svakodnevnom životu?

- Što sam starija, sport mi sve više znači. To je moje vrijeme za sebe i odličan način da se opustim nakon napornog dana. Sretna sam što kod kuće imam malu teretanu i mogu vježbati kad god poželim. Mislim da bi mi bez toga bilo teže motivirati se nakon cijelog radnog dana.

Koliko dugo se bavite tenisom i što vas u tom sportu najviše privlači? Bavite li se još nekim sportom?

- Tenisom se bavim oko petnaest godina, iako nije bilo kontinuirano. Pet godina uopće nisam igrala, no u posljednje se vrijeme trudim biti redovitija. U tenis sam ušla spletom životnih okolnosti, a ostala zbog društva. Upravo je taj socijalni aspekt ono što me najviše privlači. Ipak, danas prednost dajem teretani i vježbanju.

Kako vam sport pomaže u poslu školske psihologinje? Olakšava li razumijevanje učeničkih problema s kojima se svakodnevno susrećete?

- Mislim da sport pomaže svakome, bez obzira na profesiju. U našem poslu se psihološki puno toga nakuplja, pa je važno imati ispušni ventil. Uz posao i obitelj teško je pronaći vrijeme za sve što bih voljela, ali sport mi pomaže održati ravnotežu. Primjećujem da sve više učenika ide u teretanu i brine o svom fizičkom i psihičkom zdravlju, što je pozitivno. Ipak, kod učenika koji se bave natjecateljskim sportom ponekad on može postati izvor pritiska, pa i psihološkog stresa, ovisno o okolnostima, očekivanjima trenera, roditelja ili samih sebe.

Po vašem mišljenju, koja je uloga sporta u razvoju čovjeka, ne samo fizičkom, nego i psihološkom?

- Dobrobiti sporta su višestruke. Djeca koja treniraju od malena uče da uspjeh ne dolazi preko noći, potrebno je truditi se, raditi i biti uporan, bez obzira na talent. Sport nas uči nositi se s porazima i preprekama, što nas kasnije priprema na stresne situacije u životu te gradi otpornost i mentalnu snagu.

Učenici – sportaši imaju razvijeniju disciplinu

Koje su najčešće psihološke poteškoće s kojima se sportaši, osobito mladi, mogu susresti?

- Kod učenika koji su u natjecateljskom sportu često se javljaju pritisci, bilo od strane trenera, roditelja ili samih sebe. Kad nastupi stagnacija, teško im je prihvatiti da ne mogu uvijek biti najbolji, pa dolazi do pada samopouzdanja i samopoštovanja. S druge strane, oni koji se sportom bave iz osobne motivacije, radi zdravlja i balansa, obično razvijaju pozitivniji odnos prema sebi i sportu.

Kao školska psihologinja, primjećujete li razliku između učenika sportaša i nesportaša?

- Da, razlika postoji. Učenici - sportaši imaju razvijeniju disciplinu, rutinu i manje su izloženi raznim oblicima ovisnosti. Oni koji nemaju ispunjenu strukturu dana često su prepušteni sami sebi i svojim mislima, koje lako odu u negativnom smjeru. Sport pruža osjećaj svrhe, pripadnosti i stabilnosti.

Imate li poruku za učenike i mlade, koliko je važno baviti se sportom i brinuti o mentalnom zdravlju?

Sport bi trebao imati važnu ulogu u životu svakog čovjeka. Od malena se sportom gradi emocionalna stabilnost, otpornost i vještina nošenja sa stresom. Sportaši ne jačaju samo tijelo i kondiciju nego i karakter, a upravo je mentalna snaga ono što im je najpotrebnije za sve izazove koji su pred njima.

MI GENERACIJA Z - DRUGAČIJI, ALI NE LOŠIJI

Generacija Z često se spominje u medijima, na društvenim mrežama i u razgovorima odraslih. Najčešće nas se opisuje kroz stereotipe – da smo previše na mobitelima, da smo nezainteresirani ili da nam je sve „previše“. No, rijetko se uzima u obzir da smo odrasli u potpuno drugačijim okolnostima nego generacije prije nas.

Mi smo prva generacija koja je odrastala uz internet od najranije dobi. Društvene mreže su dio naše svakodnevice, ali one nisu samo zabava. One utječu na način na koji komuniciramo, razmišljamo o sebi i drugima te kako gledamo svijet oko sebe. Uz sve dobre strane, tu su i pritisci, usporedbe i očekivanja s kojima se mladi danas svakodnevno suočavaju.

Tema ovog broja posvećena je generaciji Z jer smatramo da je važno govoriti o nama bez osuđivanja.

Jesmo drugačiji – otvoreniji, glasniji i spremniji izraziti svoje mišljenje. Ali to ne znači da smo lošiji ili manje vrijedni. Samo pokušavamo pronaći svoje mjesto u svijetu koji se stalno mijenja.

Tekstovima u ovom broju željeli smo pokazati kako mladi razmišljaju, kako doživljavaju društvene mreže i koje su prednosti, ali i problemi koje one donose. Ne nudimo gotova rješenja, već želimo potaknuti razumijevanje i razgovor među generacijama.

Generacija Z možda ne odgovara starim pravilima, ali to ne znači da nema svoje vrijednosti. Drugačiji smo – i to je u redu.

Kako učimo, a kako su učili naši roditelji?

PIŠE: Ivona Petrović, 3. b

Način na koji učimo mnogo govori o vremenu u kojem odrastamo. Školovanje naših roditelja i današnje obrazovanje razlikuju se gotovo u svakom području – od učionica i nastavnih sredstava do očekivanja i životnog ritma.

Naši roditelji školovali su se u vremenu kada su disciplina i autoritet bili temelj obrazovanja. Učionice su bile skromne, a glavni alati za učenje bili su udžbenik, bilježnica i kreda. Nastava se temeljila na slušanju, pamćenju i ponavljanju gradiva. Učitelj je bio središnja figura, a njegovo se znanje rijetko propitivalo. Učenje je često značilo naučiti lekciju napamet i točno je reproducirati na ispitu.

Danas je školovanje znatno drugačije. Učenici imaju pristup internetu, digitalnim udžbenicima, tabletima i pametnim pločama. Informacije su dostupne jednim klikom, a naglasak se sve više stavlja na razumijevanje, kritičko razmišljanje i samostalno istraživanje. Učitelj više nije samo predavač, već vodič koji usmjerava učenike kroz proces učenja.

Razlike se vide i u načinu života. Naši roditelji imali su manje izvora informacija, ali i manje ometanja. Nakon škole često su pomagali u kućanstvu ili provodili vrijeme vani. Danas učenici žive u svijetu brzine, stalnih obavijesti i velikog pritiska – ocjene, izvanškolske aktivnosti i očekivanja društva nerijetko stvaraju stres.

Ipak, i jedno i drugo školovanje ima svoje prednosti i mane. Dok je obrazovanje nekada stvaralo radne navike i poštovanje autoriteta, današnje potiče kreativnost, otvorenost i prilagodljivost. Najvažnije je pronaći ravnotežu – zadržati vrijednosti koje su se pokazale dobrima, a istovremeno koristiti prednosti modernog doba.

Na kraju, bez obzira na vrijeme i tehnologiju, jedno ostaje isto: znanje je temelj osobnog razvoja i ključ bolje budućnosti.

Mladi koji slijede svoje snove

Dives – san pretvoren u stvarnost

Srednjoškolac koji je od prodaje bakinog soka stigao do vlastitog modnog brenda

Ti si jako mlad, a već imaš svoj vlastiti brend. Što te potaknulo da uopće pokreneš Dives?

Glavna stvar koja me potaknula da pokrenem nešto svoje jesu zapravo snovi. Uvijek sam htio nešto prodavati, stvarati, proizvoditi. Igrao sam razne poduzetničke igrice kako bih stekao određeno znanje. Sve je krenulo od prodaje bakinog domaćeg soka od bazge što mi je dokazalo da se snovi, stvarno, ostvaraju.

Većina srednjoškolaca još traži svoje interese, a ti si se usudio krenuti u poduzetništvo. Jesi li na početku imao strah da neće uspjeti?

Ne, nisam imao nekakav „strah” na početku. Uvijek vjerujem u sebe, što mislim da je među najvažnijim čimbenicima za uspjeh. Ipak, bilo je prisutno i ponekad se javljalo: „A što ako ne prodam?” To pitanje sam riješavao lako i jednostavno, uvjerio bih sebe da ću pronaći način. U samom početku bilo je razmišljanja hoću li prodati sve ili ostati sa cijelom zalihom odjeće, ali bez rizika nema ni uspjeha.

Tvoj brend se trenutno fokusira na majice i hudiće. Kako si došao do ideje za njihove dizajne?

Brend se najviše fokusira na majice i hudiće, također imamo i u ponudi kratke hlačice te donje dijelove trenirki i druge proizvode poput maskica za mobitele, šilterica i dr. Dizajn je najteži dio same realizacije uzimajući u obzir da nemamo svi iste ukuse. Pokušao sam sa prvom kolekcijom ispitati tržište te išao u crno-bijelom stilu, a u ljetnoj sam kolekciji dodao različite boje kako bi svatko pronašao nešto ta sebe.

Svaki brend nosi neku poruku ili vrijednost. Što Dives predstavlja za tebe?

DIVES za mene znači da je sve moguće. Oduvijek sam htio biti Youtuber, a 2018. godine gotovo su svi Youtuberi imali svoje merch-eve te sam i ja, sa samo osam godina, napravio svoj. Dan danas sjećam se koliko sam bio sretan. Bio je i pokušaj stvaranja brenda Cropify 2023. godine koji je također propao. Zato mi DIVES pokazuje da se nakon dugo godina pokušavanja i ne odustajanja trud itekako isplatilo.

Marketing je najteži dio posla

Pokretanje brenda sigurno nije jednostavno. Koji je najteži dio u cijelom procesu – od ideje do gotovog proizvoda?

Budući da sam sve radio isključivo sam, bez ičije pomoći; dizajn, ideje, marketing, razvoj weba, prodaja, dogovaranja s tvornicama, financije, svi su mi dijelovi bili otprilike jednako teški... Ali, kada bih morao izdvojiti najteži proces, to bi bio marketing. Kakav god proizvod imali, nešto potpuno jednostavno ili pak nešto potpuno novo, ako svijet ne zna za vas, to je kao da vas ni nema. Većini ljudi je problem nositi se s tzv. hejtom ili širenjem mržnje, ja ponosno mogu reći da nemam taj problem. Nikada me niti jedan negativni komentar nije zabrinuo, naprotiv, nasmijao me. Stoga je marketing zasigurno najteži jer je to upravo ono gdje se većina zaustavi jer nije spremna predstaviti svoj proizvod svijetu.

Spomenuo si da planiraš proširiti ponudu i uvesti svoj sat. Kako si došao na ideju za sat i što želiš da ga čini posebnim?

DIVES Sat - zanimljiva tema, kada bi DIVES izbacio sat time bi ujedno i postao prvi hrvatski brend satova. Ali, nažalost, zbog trenutne situacije u svijetu i vrlo visokih carina, projekt DIVES sat će morati pričekati. Sat bi se temeljio na luksuznom i elegantom dizajnu te niskim cijenama da ga svatko može priuštiti. Omjer cijene i kvalitete je savršen, sat bi bio izrađen od nehrđajućeg čelika i silikonske narukvice s japanise quartz mehanizmom.

Ništa bez podrške obitelji!

Uz školu i obaveze, imati brend traži dobru organizaciju. Kako uspijevaš uskladiti školu i posao?

Da, vremenska organizacija je vrlo važna. Balansiranje škole, sporta i posla je komplicirana, ali ne i nemoguća. Do sada mi je išlo dobro, prošao sam svih osam razreda osnovne škole s prosjekom 5.0 te se bavio raznim sportovima, vožnja bicikla, košarka, nogomet, teretana. Ono što mi je najviše pomoglo je organiziranje vremena za učenje jer mi za učenje treba najviše vremena. To radim na način da pogledam raspored ispita za nadolazeći mjesec i napišem raspored za svaki dan te ostavim otprilike 45 minuta slobodnog vremena u slučaju nekih domaćih zadaća i ostalog.

Podrška okoline može biti jako važna. Jesu li tvoji prijatelji i obitelj bili uz tebe od početka?

Podrška je vrlo važna, pogotovo obitelji pa tek onda prijatelja. Imao samo podršku obitelji i prijatelja i jako sam sretan zbog toga.

Kada ljudi vide gotovu majicu, ne vide cijelu pozadinu. Kako izgleda proces izrade jedne hudiće od početka do kraja?

Proces izrade svakog proizvoda je vrlo zanimljiv, pogotovo jer ponosno mogu reći da je brend temeljen na najboljoj kvaliteti na tržištu (100% čisti/organski pamuk). Prvi korak: stupanje u pregovore s tvornicama/proizvođačima i dogovori oko cijena. Drugi korak: pripremanje proizvodnje, točnije izrada Tech pack-a (dokumenta koji sadrži sve informacije o potrebnim veličinama, dimenzijama, tisku, dimenzijama etiketa i sl. Treći korak: tvornica šije vašu odjeću, od velikih pamučnih tkanina, uz pomoć kalupa oblikuju i šiju proizvod te vrše tisak i šivaju etikete.

Mnogo mladih razmišlja o pokretanju nečega svog, ali se boje napraviti prvi korak. Koji savjet bi dao nekome tko želi pokrenuti svoj projekt?

Da, to je istina, ali nije ništa loše. Najteže je napraviti prvi korak, usporediti ću to sa trčanjem; za istrčati prvi kilometar je najteže, nakon tog prvog vrlo brzo možete istrčati i dva i tri itd. Također, kome treba pomoć ili dodatno znanje upravo sam razvio projekt DIVES Academy u kojoj besplatno učim polaznike sve što im je potrebno za njihov početak, dives.academy, serijal od sedam epizoda gdje su najbitnija polja poslovanja objašnjena na najlakši mogući način.

Kako društvene mreže utječu na naš život?

PIŠE: Vesna Tomić, prof.

Kako društvene mreže utječu na naš život?

Društvene mreže imaju velik utjecaj na našu svakodnevnicu – ne samo na način komunikacije, nego i na to kako provodimo vrijeme, kako se informiramo, kako doživljavamo sebe i druge te koliko se osjećamo sigurno u digitalnom prostoru. Posebno su privlačne mladima jer omogućuju brz kontakt, osjećaj pripadnosti i prostor za izražavanje. No, uz brojne prednosti, donose i određene rizike, zbog čega je važno razumjeti kako ih koristiti odgovorno.

Zašto su nam društvene mreže privlačne?

Jedna od najvećih prednosti društvenih mreža je POVEZANOST. Omogućuju lakše održavanje kontakta s ljudima koji su daleko te brzo i jednostavno komuniciranje. Osim toga, olakšavaju uključivanje u zajednice i praćenje različitih interesa poput sporta, glazbe, jezika, znanosti ili programiranja.

Važan je i pristup informacijama. Na društvenim mrežama brzo se šire obavijesti o događanjima, natjecajima, radionicama, stipendijama i edukativnim sadržajima. U školskom kontekstu, mreže mogu služiti kao koristan kanal za promociju projekata, aktivnosti i uspjeha učenika te povećati vidljivost škole i potaknuti uključivanje učenika u izvannastavne aktivnosti.

Posebno važna prednost za mlade je mogućnost kreativnog izražavanja. Mnogi razvijaju vještine stvaranja sadržaja, dizajna, pisanja ili javnog nastupa, a pritom uče i o odgovornosti javne komunikacije i digitalnom tragu koji ostavljaju.

Utjecaj na vrijeme, pažnju i navike

Društvene mreže snažno utječu na naše navike, posebno na vrijeme i pažnju. Kratki formati, velik broj objava i stalne obavijesti često dovode do dugotrajnog i nesvjesnog korištenja mreža. Algoritmi nude sadržaj koji izaziva snažne emocije ili se temelji na prethodnim interesima, zbog čega je teško prekinuti s korištenjem. Posljedice mogu biti odgađanje obaveza, lošiji san i manje vremena za aktivnosti izvan ekrana. Velika količina informacija otežava procjenu njihove točnosti. Popularnost objave ne znači nužno i pouzdanost, a često se šire poluinformacije, senzacionalizam i savjeti bez stručne podloge, osobito u temama zdravlja i prehrane. Razvoj umjetne inteligencije dodatno povećava rizik od širenja netočnih i lažnih sadržaja, zbog čega je digitalna pismenost sve važnija.

Gdje su granice sigurnosti?

Jedan od najvećih rizika društvenih mreža je privatnost. Objavljeni sadržaji mogu otkriti više nego što mislimo, a čak i obrisane objave mogu ostaviti trajni digitalni trag koji utječe na reputaciju i buduće prilike. Česte su i prevare putem lažnih profila, poruka i oglasa koji obećavaju nagrade ili traže hitnu reakciju. Mladi su često mete takvih obmana, osobito kada poruke djeluju uvjerljivo ili hitno. Uz to, prisutno je i digitalno nasilje poput vrijeđanja, ismijavanja i širenja glasina, što može imati ozbiljne posljedice na samopouzdanje i mentalno zdravlje. Stalno uspoređivanje s idealiziranim prikazima života može dodatno stvoriti osjećaj manje vrijednosti.

Umjesto zaključka...

Društvene mreže same po sebi nisu ni dobre ni loše – presudno je kako ih koristimo. Važno je razvijati navike koje štite privatnost, vrijeme i dobrobit: razmišljati prije objave, ne dijeliti osjetljive podatke, provjeravati izvore informacija, biti oprezan s poveznica i reagirati na prijetnje ili neugodne situacije.

Škola i obitelj imaju važnu ulogu u razvoju digitalne odgovornosti i kritičkog mišljenja. Cilj nije zabranjivati tehnologiju, nego učiti kako je koristiti promišljeno i s mjerom. U svijetu stalno dostupnih informacija, digitalna odgovornost postaje dio opće kulture, jednako važna kao briga o zdravlju ili sigurnosti.

PRIPREMILA: Begzada Medžiković, 3. c

Mladi koji već rade, treniraju, stvaraju

Za generaciju Z često se vežu isti stereotipi: previše smo na mobitelima, ne zanima nas rad, nemamo radne navike i želimo sve „preko noći“. No, je li to doista istina ili samo pojednostavljena slika mladih koju društvo voli ponavljati? Sve više mladih već u srednjoj školi radi – neki vikendima, neki sezonski, a neki čak paralelno razvijaju vlastite projekte. Dok jedni rade u kafićima ili trgovinama, drugi stvaraju sadržaj na društvenim mrežama, treniraju sportove na ozbiljnoj razini, vode male biznise ili se dodatno obrazuju izvan škole. I ne, to nije „lijenost“, nego prilagodba novom vremenu. Generacija Z odrasla je uz internet, što nam je omogućilo brži pristup informacijama, ali i veću svijest o vlastitom vremenu, zdravlju i ciljevima. Mnogi mladi redovito treniraju, paze na prehranu i mentalno zdravlje, istovremeno balansirajući školu, posao i privatni život. Umjesto klasičnog „radi–šuti–trpi“ mentaliteta, biramo raditi pametno, a ne samo puno.

Naravno, nisu svi isti – kao ni u jednoj generaciji. No, problem nastaje kada se cijela generacija etiketira zbog ponašanja pojedinaca. Mladi danas možda rade drugačije, ali to ne znači da rade manje ili lošije. Samo biramo put koji nam ima smisla. Možda je vrijeme da se stereotipi zamijene stvarnim pričama – o mladima koji već sada grade svoju budućnost, bez obzira na to što netko mislio o generaciji Z.

Begzada Medžiković 3. c

Glazba, stil, slang naše generacije

PIŠE: Marina Hrga, 3. c

Generacija Z u Hrvatskoj (rođeni 1997.– 2012.) oblikuje kulturu na temelju digitalnih trendova i lokalnih realnosti. Prema anketi Index.hr (2025.), 68% Gen Z koristi TikTok kao svakodnevnu inspiraciju za stil, glazbu, sleng i razne trendove.

Stil: second-hand i recikliranje trendova?

Stil ipak varira od osobe do osobe, a posljednjih godina primjećujemo da second-hand modno tržište među mladima porasta u izuzetnoj brzini.

Dakle, Gen Z thriftuje Vintedom, Y2K i streetwear dominiraju, ali prilagođeni klimi i budžetu. Modni trendovi se recikliraju, ono što je bilo hit u prošlosti, vraćamo osvježeno. 2026. je nova 2016.: opuštenost, boje, nonšalantni stil i uske hlače?

Glazba gen z: Savršena mješavina domaćeg i stranog

Gen Z sluša znatno više domaće glazbe nego prije. Ovog ljeta, s porastom popularnosti Jakova Jozinovića zaključili smo da mladi žude za dobrim provodom, starim hitovima koje su slušali naši roditelji. Domaće griju srce na okupljanjima i povezuju generacije. Međutim, strane pjesme donose avanturu, bijeg i lako nas dignu na noge. Strana glazba bogati hrvatsku scenu, podsjećajući nas da su granice samo na karti.

Sleng generacije Z - fore s TikToka i anglizmi na čelu

Naš sleng je prepun engleskih riječi koje smo preuzeli s društvenih mreža, izrazi s američkog interneta i brzim su koracima postale svakodnevica. One čine dio našeg govora jer zvuče cool, kratko i globalno, a mi ih miješamo u hrvatske rečenice.

Rizz iz engleskog "charisma") – šarm za osvajanja.

Cap/ No cap (eng. "laž/istina") – mrzim laži, bez laži.

Bet (eng. "dogovor") – u redu, idemo.

Sus (eng. "suspicious") – sumnjivo.

Naravno, moramo spomenuti, neizuzetan "67" (izgovara se "šest-sedam", ne "šezdeset sedam") je najpopularniji sleng generacije Z i Alpha u Hrvatskoj viralni meme bez jasnog značenja, baš kao riječ godine prema Dictionary.comu 2025.

**RIZZ
RIZZ
RIZZ**

LMAO

Mitovi o Gen Z i istina

PIŠE: Lina Šabani, 3.c

Generacija Z je pojam koji se u zadnje vrijeme stalno spominje. Čujemo ga u medijima, na internetu, ali i u razgovorima s profesorima i roditeljima. Često se o nama govori kao o „današnjoj mladeži“ koja je lijena, stalno na mobitelu i nezainteresirana za sve osim društvenih mreža. No, jesu li ti opisi stvarno točni ili su samo mitovi?

1

Jedan od najčešćih mitova o generaciji Z jest da smo lijeni i da ne volimo raditi. Istina je da mnogi od nas ne žele provesti cijeli život radeći posao koji ih ne zanima, ali to ne znači da ne želimo raditi uopće. Danas je sve nesigurno – poslovi, plaće i budućnost – pa nije čudno što razmišljamo drugačije od prijašnjih generacija. Mnogi učenici već u srednjoj školi rade sezonske ili povremene poslove, pomažu roditeljima ili se bave volontiranjem. To baš i ne zvuči kao lijenost.

2

Drugi česti mit je da smo ovisni o tehnologiji. Istina je da su mobiteli i internet veliki dio naše svakodnevice. Pomoću njih se dopisujemo, učimo, slušamo glazbu i pratimo vijesti. Međutim, tehnologija nam nije samo sredstvo zabave, nego i način da dođemo do informacija koje su prije bile teško dostupne. Putem interneta možemo naučiti nešto novo, pronaći pomoć za školu ili upoznati ljude sličnih interesa. Problem nastaje tek kada se pretjera, ali to vrijedi za sve generacije, ne samo za našu.

3

Često se kaže i da je generacija Z preosjetljiva. No možda smo samo iskreniji. Za razliku od ranijih generacija, mi otvorenije govorimo o svojim osjećajima i mentalnom zdravlju. Ne sramimo se priznati da nam je teško ili da nam treba pomoć. To ne znači da smo slabi, već da smo svjesni koliko je važno brinuti se o sebi i drugima.

4

Ono što je istina jest da je generacija Z zabrinuta za budućnost. Klimatske promjene, ratovi, nepravda i nejednakost nisu teme koje nas ne zanimaju. Iako se ponekad čini da smo nezainteresirani, mnogi mladi sudjeluju u humanitarnim akcijama, prosvjedima ili barem pokušavaju svojim postupcima napraviti razliku, koliko god mala ona bila.

Na kraju, generacija Z nije ni najbolja ni najgora – samo je drugačija. Svaka generacija ima svoje probleme i svoje prednosti. Umjesto da nas se stalno uspoređuje s prošlim vremenima, možda bi bilo bolje pokušati razumjeti zašto razmišljamo i ponašamo se onako kako se ponašamo. Jer iza svih mitova kriju se obični mladi ljudi koji pokušavaju pronaći svoje mjesto u svijetu.

Veliki uspjeh đakovačkih gimnazija „Biti osmi na državnom natjecanju veliki je uspjeh!“

PIŠE: Nika Zorić, 3. c

Nakon osvojenog prvog mjesta na županijskom natjecanju đakovačke su se gimnazijalke plasirale na državno natjecanje u krosu. Završnici Državnog prvenstva školskih sportskih društava održana je 25. studenoga 2025. u Poreču. U konkurenciji 24 ekipe Đakovčanke su osvojile odlično osmo mjesto s 92 boda. Prema propozicijama natjecanja, bodovali s se plasmani prema ostvarenim rezultatima. Najbolji plasman – 19. mjesto – osvojila je Ela Đelatović (3. b), Maja Sučić (4. a) utrku je završila na 23. mjestu, a Nina Sučić (2. a) bila je 50. mjesto. U natjecanju je sudjelovala i Luna Matić. Voditelj ekipe prof. Marko Müller. Djevojke su trčale dionicu od 1600 metara, a svoje dojmove iznijela je Ela Đelatović: „Ove godine bilo je izuzetno teško jer je tijekom utrke padala kiša, a staza je bila puna blata jer su se prije našega nastupa održale četiri utrke.

Nas četiri zajedno s prof. Müllerom bile smo izuzetno zadovoljne jer to je naš najbolji rezultat na državnim natjecanjima. Vjerujem da ćemo dogodne ponovo ići na državno natjecanje te popraviti ovogodišnji rezultat. No, sada ćemo malo „gušati“ jer osvojiti osmo mjesto među 24 ekipe iz cijele države nije mala stvar. Biti osmi na državnom natjecanju velika je stvar“, zaključila je Ela Đelatović Državne prvakinja u krosu ove su godine postale učenice X. gimnazije Ivan Supek iz Zagreba. Drugoplasirane su učenice Srednje škole Jastrebarsko, a treće mjesto pripalo je Hotelijersko-turističkoj školi iz Zagreba.

Život između znanosti i kazališne umjetnosti

Profesor biologije otkriva kako su opera, kazalište i nastava postali nerazdvojni dijelovi njegova profesionalnog i osobnog identiteta

Poznati ste kao profesor biologije, ali i kao veliki zaljubljenik u kazalište. Kada je započela vaša ljubav prema biologiji, kazalištu i sjećate li se prve predstave koja vas je posebno oduševila?

Ljubav prema biologiji javila se vrlo rano - već tijekom prvih iskustava na nastavi Prirode u osnovnoj školi, kada sam osvijestio svoj interes prema prirodnim znanostima. Nekako sam se u to vrijeme, zapravo vrlo kasno u odnosu na uobičajenu praksu, upisao i u glazbenu školu. Budući da sam se u profesionalnom smislu dugoročno vidio u svijetu biologije, od glazbene sam škole ipak odustao, iako su pojedinci iz moje neposredne okoline vjerovali u mogućnosti daljnjeg razvoja mojih potencijala. Ono što je u mom osnovnoškolskom, a kasnije i gimnazijskom obrazovanju bilo prisutno cijelo vrijeme jest - KAZALIŠTE, primarno zaslugama mojih angažiranih nastavnika. Moji su predmetni nastavnici Glazbene kulture, a kasnije i Glazbene i Likovne umjetnosti, Maja Huis, prof. (OŠ M. P. Katančića u Valpovu), Želimir Sušić, prof. i Marija Jelkić, prof. (SŠ Valpovo), ozbiljno shvatili svoju odgojno-obrazovnu ulogu, između ostaloga i u stvaranju nove kazališne publike. Stoga smo svake godine, često i više puta, posjećivali muzeje i odlazili u obližnje Hrvatsko narodno kazalište u Osijeku, ali i u naš središnji nacionalni hram kazališne umjetnosti - Hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu. U HNK Zagreb i tada sam odlazio s posebnim uzbuđenjem, a naročito danas kada u produkcijskom smislu, i to sa svoje sve tri sastavnice - Operom, Dramom i Baletom, seže do najviših razina izvedbene kvalitete. Iz tih se ranih osnovnoškolskih dana prisjećam i svoje iskrene želje da planirani školski izlet u Zagreb svakako uključuje večernju predstavu u HNK-u, uvijek se nadajući da će to biti neka opera, poput Čarobne frule, Nabucca, Trubadura i dr. Tako se primjerice detalja mjuzikla Jalta, Jalta, kao i operete Mala Floramye (obje su predstave ostvarene u osječkom HNK) sjećam prilično dobro, kao i dojmova s kakvima sam odlazio iz kazališta i poželio doći ponovno.

Iako se biologija i kazalište na prvi pogled čine kao dva potpuno različita svijeta, vidite li vi neku poveznicu između znanosti i kazališne umjetnosti?

Biologija i kazalište doista se na prvi pogled mogu činiti kao dva različita svijeta, no među njima pronalazim mnogo poveznica - jednako kao što i u razredu, mi nastavnici, u poučavanju nastojimo povezivati koncepte različitih predmetnih područja, omogućujući tako učenicima stjecanje trajnih i životno primjenjivih znanja i vještina. Biologija proučava život, njegove zakonitosti, odnose, promjene i procese, dok kazalište, a osobito opera koju posebno volim - život interpretira, dramatizira i zajedno s izvođačima (solistima, zborom, orkestrom, baletnim plesačima i dirigentom) publici omogućuje emocionalno proživljavanje. U biologiji često govorimo o sustavima i načinima održavanja uravnoteženog stanja u stanicama i višestaničnim organizmima, fiziološki usklađenim radom svih njihovih sastavnica. Jednako tako i kazališna predstava predstavlja živi sustav sastavljen od pojedinaca koji međusobno ovise. Čine ga operni solisti i glumci, orkestar, baletni plesači, dirigenti, redatelji, scenografi, kostimografi, koreografi, kompletna tehnika, inspicijenti, ali i Uprava kazališta s umjetničkim ravnateljima, kao i svi ostali bez kojih je uspjeh predstave jednostavno nezamisliv. Kada kvaliteta predstave proizlazi iz uspješnog utjelovljenja lika i visoke razine interpretativnih sposobnosti, kojima je omogućen toliko nužan prijenos emocija s izvođača na svakog pojedinca u publici, tada možemo govoriti i o fiziološki pozitivnim učincima kazališne izvedbe koji su usporedivi s psihoterapijom, a oni su u mome slučaju nezamjenjivi pa i najsuvremenijom tehnikom ostvarenim projekcijama. Iz svega navedenoga, siguran sam da znanost i kazalište nisu suprotnost, nego tek dva različita jezika kojima pokušavamo shvatiti i doživjeti isto - život.

Opera La Bohème - HNK Zagreb

Gotovo svakodnevno posjećujete kazalište i redovito pratite aktualne predstave. Što vas najviše privlači kod kazališta – gluma, priča, emocije ili poruka koju predstava nosi?

Česti odlasci u kazalište mogući su zbog blizine HNK-a u Osijeku, koje posljednjih godina doista napreduje pa tamo možemo uživati u odličnim opernim, dramskim i baletnim predstavama. Unatoč udaljenosti, zahvalan sam i istinski sretan što uz dobru organizaciju često mogu dolaziti i na predstave HNK-a u Zagrebu, zahvaljujući čijem sam bogatom repertoaru i gustom rasporedu predstava, a odnedavno i njihovoj novoj, tehnološki najsuvremenije opremljenoj sceni u Hrvatskoj i šire - HNK2, u posljednje dvije godine mogao čuti najznačajnija djela opernog i baletnog repertoara izvedena na vrhunskoj razini. Impresionira me s kakvim mogućnostima i inozemnom suradnjom, uz sjajne i kreativne ljude u Upravi i autorskim timovima predstava, današnji HNK Zagreb konkurrira na svjetskoj kazališnoj sceni, a ja kao pojedinac imam priliku (i čast) tomu svjedočiti. Zaključio bih da mi je u predstavi podjednako važno sve što ste u pitanju naveli, no ne dogodi li se uspješan prijenos emocija s izvođača na publiku, kojega sam već ranije istaknuo, iz kazališta izlazim s mnogo manje dojmova u odnosu na one izvedbe tijekom kojih pojedine arije, zbarski dijelovi, koreografski elementi u izvedbi baletnih plesača ili jednostavno kvaliteta orkestralne izvedbe, uz dojmljivo vođenje dirigenta, kod mene uzrokuju trnce duž cijeloga tijela, a ponekad i otežano ustajanje sa stolca nakon predstave i višeminutnog pljeska i ovacija. Nastavno na posljednje, istaknuo bih i da su reakcije publike tijekom izvedbe, ali i one na kraju, način na koji se ansambl može dodatno motivirati, a cijela izvedba dobiti jedan viši smisao. Baš sam u posljednje vrijeme uz sjajne i svjetski poznate operne naslove u HNK-u u Zagrebu - Rigoletto, Rusalka, La Traviata, La Bohème, Nabucco, Ero s onoga svijeta, među njima i opereta Šišmiš, kao i u HNK-u u Osijeku - La Traviata, Nikola Šubić Zrinjski, Puccinijeve jednočinke, Plašt i Sestra Angelica i sjajna opereta Vesela udovica, proživio emocionalna stanja za koja doista ne nalazim odgovarajuće riječi, a odraz su briljantnih izvedbi svih izvođača. Mnoge sam od njih imao čast i osobno upoznati, prenijeti im svoje dojmove, a i iz razgovora s njima doznati i s kakvim se sve izazovima susreću u radu na svojim ulogama i usavršavanju vokalne tehnike.

Osim što gledate predstave, poznato je i da ih kritički promatrate te o njima pišete na svojim profilima na društvenim mrežama. Smatrate li da društvene mreže mogu približiti kazalište mlađim generacijama i potaknuti ih da češće dolaze u kazalište? Kako izgleda vaš proces pisanja osvrta nakon predstave i što vam je pritom najvažnije?

S pisanjem sam osvrta nakon odgledanih (i emocionalno proživljenih) kazališnih predstava, na društvenim mrežama Facebook i Instagram, započeo posve slučajno i u isključivoj namjeri stvaranja vlastitog dnevnika kazališnih aktivnosti, u nadi da ću se jednoga dana, uz sve te dokumentirane događaje i svoje pisanim riječima oblikovane dojmove, s radošću prisjećati doživljenih kazališnih trenutaka. Osim toga, vrijednosti kakve promovira kazalište zaslužuju svaki oblik pohvale, a

kako je danas promocija na društvenim mrežama dominantan i svima dostupan način javnoga informiranja - odlučio sam djelovati na tim kanalima, kroz kreiranje objava i priča, povezujući se tako s pojedincima za koje nisam mogao niti sanjati da će postati dijelom moga kruga prijatelja i poznanika, oplemenjivati me, inspirirati i podržavati u cijeloj ovoj priči. Iznenadilo me na kakve su pozitivne reakcije naišle sve te objave, a one su svakako mnogo veće od onoga kakvima ih ja doživljam. Kada među privatnim porukama naletim na one sljedećeg sadržaja: "Kada će ponovno ići Ero u Zagrebu?", "Kako doći do ulaznica za Cabaret u HNK2!?", "Moram vidjeti novi zagrebački Orašar.", "Ovaj La Bohème djeluje spektakularno!", "Planira li se još koja izvedba Vesele udovice u Osijeku?", "Moram doći vidjeti i poslušati osječku Traviatu.", "Filipe, čekamo tvoju objavu.", onda znam da sam svojim doprinosom uspio bar malo doprinijeti popularizaciji kazališne umjetnosti, s dosegom i učincima koji nadilaze sva moja prvotna očekivanja, ali i namjere.

Profesor Filip Babić i solisti Osječke Opere - Ivana Medić, Katarina Toplek Horvat i Zvonimir Ivanović

Opereta Vesele udovice - HNK Osijek

Nerijetko i učenike vodite na kazališne predstave. Kako učenici najčešće reagiraju na takve odlaske i što mislite da iz kazališta mogu naučiti?

Svaki me uspješno organizirani odlazak učenika naše Gimnazije u kazalište posebno raduje jer predstavlja mogućnost da namjere promocije kazališne umjetnosti ujedno i ostvarim - direktno sa svojim divnim učenicima. Sretan sam i zahvalan što, unatoč organizacijskim izazovima i udaljenosti od kazališta, brojnim obvezama učenika, njihovih razrednika i nastavnika, ali svakako uz stalnu podršku ravnatelja, uspijevamo povremeno otići na operne, dramske i baletne predstave. Dojmovi većine učenika uvijek su iznimno pozitivni, mnogi od njih po prvi puta shvaćaju vrijednost kazališta i upoznaju se s prostorom teatra, a kada mi se pohvale da su, motivirani našim odlascima, oni sami potaknuli svoje roditelje i obiteljski pogledali predstavu - tada znam da sam uspio ostvariti i poneki ishod kurikuluma međupredmetnih tema.

S obzirom na vaše iskustvo u kazalištu, postoji li neka predstava ili kazališni žanr koji biste posebno preporučili srednjoškolcima – i zašto?

Srednjoškolci, na prvu, uvijek priželjkuju odlazak na komediju, no uvijek me iznenadi s kakvom ozbiljnošću pristupe analizi zahtjevnijeg dramskog djela i načinom na koji dožive operu, operetu i balet. Za prvi kontakt s kazalištem, naročito naših učenika, rekao bih da su operete i mjuzikli sjajne glazbeno-scenske forme u kojima mogu istinski doživjeti spoj najboljih opernih solista, dramskih glumaca, baletnih plesača, velikoga zbora i orkestra, a ujedno im takve predstave, dinamične i prpošne, omogućuju jednostavno praćenje teme i lako razumijevanje poruke.

Za kraj, kada biste morali birati između savršeno odrađenog sata biologije i iznimne kazališne predstave, što bi vas tog dana više ispunilo?

Baš kako sam u jednom od svojih prethodnih odgovora i istaknuo, biologiju i kazališnu umjetnost ne doživljam kao dvije sukobljene priče u mom životu i djelovanju. Kroz kazališne predstave osjećam svojevrstan osobni rast, kojega pokušavam reflektirati i u učionici - na svome radnome mjestu. Doista mislim da kazalište čovjeka može samo dodatno oplemeniti. Kvalitetno odrađen sat Biologije (ne vjerujem u postojanje savršenstva!) ispunjava me osjećajem smisla i odgovornosti, a izvrsna kazališna predstava ispunjava me emocionalno i potiče na dublje promišljanje. U idealnom slučaju, jedno ne isključuje drugo jer dobar nastavnik treba i znanje i inspiraciju. Upravo kazalište, a osobito u mom slučaju opera, podsjeća me zašto je važno u nastavi ostati znatiželjan i otvoren. Učenici, baš poput publike, najbolje reagiraju kada pred sobom vide autentičnost i posvećenost radu. Ideali su to kojima se kao nastavnici, čitavog radnog vijeka, trebamo barem pokušati približiti.

Opera Nikola Šubić Zrinski - HNK Osijek

Opera Eto s onoga svijeta

Zgrada HNK Zagreb - NOĆ

4.A

Gregor Barna, Ante Biuk, Barbara Bušić, Elena Cvitković, Fran Čapo. India Funarić, Eva Gorjanac, Filip Horjan, Matej Jakobović, Stjepan Jančikić, Tara Josipović, Tena Kirchmayer, Elena Krstevski, Lucija Perić, Riana Rončević Milković, Maja Sučić, Sara Svalina, Ivana Škegro, Roko Tadić, Antonia Tokić.

Razrednica: Spomenka Hardi, prof.

4.B

Ema Bačić, Vito Blažević, Fran Čališ, Anja Ćurić, Iva Fekete, Valentina Gregačević, Viktor Kladarić, Petra Kočiš, Elena Kristek, Marija Lacković, Toni Lokas, Barbara Lučić, Fran Mandarić, Alen Matanovac, Kiara Petric, Lucija Petričević, Melani Skender, Lara Sučić, Tea Vinković, Matea Vomš.

Razrednica: Silvija Profusek, prof.

Marta Bašić, Anja Belvanović, Matea Božić, Nina Brataljenović, Lara Brković, Borna Cindrić, Ana Ćurić, Lara Dramac, Marin Flanjak, Neven Grubišić, Marta Koprčina, Ivano Marijanović, Marko Marijanović, Helena Nikolić, Gabriel Ostajmer, Petra Petrović, Luka Radoš, Martina Sklizović, Antea Spajić.

Razrednica: Sanja Mljakić, prof.

Lara Bodo, Hana Bošnjaković, Ema Cindrić, Mia Čotić, Hana Drga, Lana Đumić, Petra Grgić, Lada Ivić, Anđelina Kovačević, Lana Kovačević, Marta Miličević, Eva Nikolić, Lucija Petric, Lucija Privara, Iva Stipić, Lana Svalina, Lea Škvorc, Ivana Vidaković, Petar Vukadin.

Razrednik: Marko Müller, prof.

Stela Brandis, 3. b

